

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ "ΚΑΚΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ,"

(Τι είδα, τι άκουσα και τι κατάλαβα)



Ζ'.

ΧΙ έδω. Στο έξομολογητήριο, μου είπε ο Πάτερ Ματθαίος.

— Δέν αισθάνομαι νά έχω κάμει τόσο μεγάλες άμαρτίες, ώστε νά τις είπω πιστικά. Θα τά πω παρηγορία ώλων, άπάντησα.

— Καί πρώτον, κατατατείς την κατ' εικόνα και όμοιωσαν μορφήν του 'Ιησού!

— Έγώ!

— Μάλιστα, έσύ! Γιατί κοιφεύεις τό μoustάκι σου;

— Γιατί νομίζω πώς με ένοχλεί.

— Δέν έτρεφε νά τό κάμης αυτό. Είνε ή άγία του μορφή. Διατί την μεταβάλλομεν;

— Καλά, ό Θεός μάζ έκαμε γαιμούς. Δέν είνε άμαρτία νά φορούμε και έγώ και σεις ενδήματα;

— Θα σου άπάντησω, μου είπε, με την φράσιν του Πλάτωνάχου: «Δεινόν ή άγνοια καί αίτια πολλών κακών γίγνεται». Μη σε παρούσουν οι προβατόσχημοι νεομερολογίται. Οι Χριστιανοί θά προκόψουν ούχι διά της άθθεν άστρολογίας, αλλά διά της πίστεως και της εύλογουως μετανοίας. . .

Εβήκα κατόπιν έξω για νά περιγραφώ όλόγον τά περί την Μονή.

Γίνονται πράγματι, στό ξηρό και αειμυρό εκείνο έδαφος, έκκερσάσεις και φυτεύσεις δέντρων και καλλιέργεια άνθρών και λαχανικών. Χτίζονται όλο και νέα οικοδομιά και μνήμες και διαμερίσματα.

Η Μονή έχει όργανισμό, τρώει χορμάτα και πέτρες και ευφύνεται και μεγαλώνει και δυναμώνει και κρατώνεται...

Η έξωτερική της ζωοδόγος Πηγή έκαίλισα. Είνε συν λειπή πεταλιούδιτσα κολλημένη άπάνω στον βόαχο.

Όλα φωτεινά και καινούργια είνε. Μιά αναπαύσιμη κρυφή άνταφρα έπιγραφεί στον ναΐσκο. Νομίζει κανείς ότι ή θάλασσα άντανάσκαίει την γαλήνη της...

Όλα όμοια, όμοια είταμε, είνε γύρω κρυβά και άδητα. Φαίνεται πώς οι πιστοί δέν καταφεύγουνε εκεί μέσα... Τούς φτάνει ό ήρώμενος!

Όταν έβήκα από τον ναό, έβλεπα ότι ό σαφέρες του ατοκνητού με τό όποιο έπληρα στη Μονή, πεισθείς από όσα άκουσα νά μου λέη ό ήρώμενος και φωτισθείς εκ των χρησιμμάτων του, προσήλθε, όταν έγώ περιφερόμουν τον ναΐσκο, έξομολογήθηκε κα' έδήλωσε πίστιν καί άφοσίωσιν εις την «αληθινήν όρθοδοξίαν», δηλαδή τον Παλαιομερολογισμόν.

— Ποιά άπ' όλα, τον ρώτησα, σ' έκαμε νά πεισθείς και νά προσκήρυξης στον παλαιομερολογισμό;

— Όλα, μου άπάντησε παραμυμένος και κόκκινος, σάν νά έπαθε μεγάλο κλονισμό νευρικό.

— Βοήθειά σου, τότε, τού είπα.

Τη στιγμή αυτή με πλησίωσε ένας νέος, με μάτια ώπου έδειχναν μία νοσηρή άνησυχία και μου είπε:

— Έμενα, έξομεί τι με έκαμε νά γίνω παλαιομερολογίτης;

— Η προσήλωσίς σου στά παλαιά.

— Όχι, αλλά ή επείκεια των νεομερολογιτών ιερέων όταν έξομολογούνε.

— Δηλαδή;

— Δηλαδή, πήρανε νά έξομολογηθώ στους νεομερολογίτες, και αυτοί, άν και άκούγανε τις άμαρτίες μου, με συγχωρούσαν λέγοντας:

— «Αν μετανοείς πραγματικώς, ό Θεός σέ συγχωρεί. Κράτησε ησυχία πέντε ήμερών και έπειτα πήρανε νά μεταλάβης». Ήδη λοιπόν νά έξομολογηθώ μία φορά και σ'ένα παλαιομερολογίτη. Αυτός έμα με άκουσε, μου έβδαιε έναν αδοθητότατο μανόνα, και μου άπηγόρευσε νά μεταλάβω, αδοτηρά!...

— Μά τόσο πολλές άμαρτίες είχες, Χριστιανέ μου! Νά έξομολογήσαι με συνέχεια και τέλος νά μην έχουν!

— Τι τά θέλεις, φίλε μου, και νά σε φέρθης κακά όνόμα, άμαρτανέις 'Αφού και για τά πολιτικά μου φρονήματα όνόμα, μ' επείκισσε ό πάτερ Ματθαίος.

— Δηλαδή;

— Τού είπα πώς ήμωνα τότε με τον Κωνδύλη.

— Αυτό δέν είνε άμαρτία Χριστιανέ μου, αλλά πολέμορα.

— Καί όμως αυτός τη λαγάρωσε για άμαρτία. Μία πωμην έμεθα όλοι, είπε, και ένας...

είνε ό ποιήτης. "Όλοι άνήρκευον εις τον Θεόν. Άλλος άνθρώπος δέν λυτέι νά περιπαρήση στην ψυχή μας...

— Καί τώρα με ποιόν είσαι;

— Με τον Τουρκοβασίλη.

— Καί γιατί;

— Γιατί είνε ύπουργός των Έκκλησιαστικων.

— Μά αυτός δέν είνε Χριστιανός, τού είπα.

— Άλλά τι είνε;

— Τουρκος.

— Όχι δά!

Τού έδειξα τότε μία γαλλική έφημερίδα, που είχα τυχαίως στην τσέπη μου, και ή όποια αναγορεύοντα τά πρόσωπα που άπαρτίζανε τη νέα κυβέρνηση, μεταξύ των άλλων έγραφε ότι:

«...Τό ύπουργείον των... Οθηκοεικτικων εις την Έλλάδα, και της Δημοσίας Έκπαίδευσεως, ανέλαβεν ό... Όθωμανός Βασίλειος!».

Κατά παρεξήγησιν βεβαίως τού όνόματος «Τ ο υ ρ κ ο β α σ ί λ η ς».

Όπως και άν έχει όμοιος τό πρώτα, φαίνεται πώς ή εύφρονη είνε πάντοτε καλά, για τά πράγματά μας, πληροφορομένη.

Ό παλαιομερολογίτης έμεινε έκστατικός.

— Μωρέ, τι μου λές, έζει; φώναξε.

— Την αλήθεια, τού άπάντησα.

— Καί τώρα τι νά κάμω;

— Νά πιάς νά... ξαναξομολογήθης!

Ρώτηρα τον σαφέρες: \*\*\*

— Καί τι σου είπανε εκεί όπου σέ κατηγόσαν;

— Έαφτσα και αναθεματίσω τρεις φορές τοίς άρετικούς που άλλάσαν τό ήμερολόγιο. Καί έπειτα διάβασαν την μεγάλη κατάρα της εκκλησίας, που την άκούω κα' έστρεμα.

— Καί τι έλεγεν αυτή ή κατάρα;

— Πράγματα φοβερά.

Τά «πράγματα» δέ αυτά φαίνεται ότι θά ήσαν τόσο φοβερά, που ούτε ό ίδιος κατορθώσε νά τά... ένοήση.

Αργότερα έμαθα ποιά ήταν εκείνη ή κατάρα. Ήταν ένας αναθεματισμός του Κωνδύλη, τού Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, έκδοθείς και κυκλοφορήσας; διά Πατριαρχικό και Συνοδικό Συγγίλιον, κατά τό 1756, καταρωμένος αιώνας και άμετακλήτους «τους όρθόδοξους, οι όποιοί δέχονται τά Παλαιά μυστήρια και τά λοιπά παρ' αυτών καινοσημίζοντα».

Τό ανάθεμα δηλαδή στρέφεται κατά των «αποβλήτων τούτων και απογορητών» και μυσαρών, και βδελυκτών και βλασφημιών!

Καταλήγει δέ ως έξής:

«Και ούτως άποφανόμεθα μετά του περι ήμιάς 'Ιεροϋ Κλήρου και του Χριστιανικού πληρώματος, ά ν α θ ε μ α τ ι ζ ο μ ε ν τ ρ ι ζ, ειτε του 'Ιεροϋ Καταλόγου, ειτε λαϊκοί άποφοσούμενοι εισησαν, από Θεού Κυρίου Παντοκράτορος, και κ α τ α ρ α μ ε ν ο ι και άσυγχωρητοι, και μετά θάνατον άντιοι και τυπναινοί. Αι πέτραι και ό σίδηρος λυθήσονται, αυτοί δέ ουδαμώς. Κληρονομήσωσιν την λειψαν του Γε'εζή, και την άρχονην του 'Ιουδα στένοντες εισησαν και τρέμοντες επί της Γής, ως ό Κάιν. Καί ή όργη του Θεου ειη επί τάς κεφαλάς αυτών και ή μερίς αυτών μετά του 'Ιουδα και των Θεομάχων 'Ιουδαίων. Σχισθεί ή γη και καταπίει αυτούς ως τον Λαθάν και τον 'Αθήραν, Άγγελος Κυρίου καταδιώξάτω αυτούς εν μαχαίρα, πάσας τάς ήμέρας της ζωής αυτών και πέσωσιν επί της κεφαλής των πάσαι αι Πατριαρχικαί και Συνοδικαί άραί. Υπεύθυνοι και τω αιώνω αναθεματι ύπόδικοι και ένοχοι τού πυρός και της γέννης. Α μ η ν».

Νά και ένα άλλο Πατριαρχικό και Συνοδικό Συγγίλιο, τό όποιον έξεδόθη επί Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως 'Ιερεμίου, 'Αλεξανδρείας Συμβέστρον και 'Ιεροσολύμων Συνοριου, αρχιερός για την «καινοσημιά» της Πατρικής εκκλησίας, νά ακολουθήση τό Γρηγοριανό ήμερολόγιο.

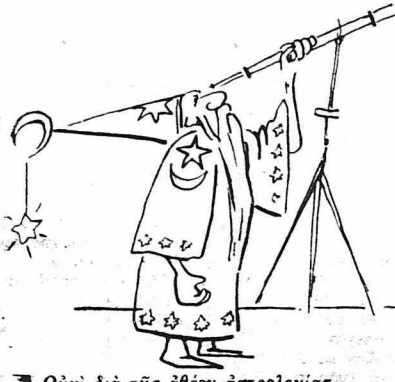
«ΑΠΟΦΑΣΙΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ, ΜΕΤ' ΕΠΙΤΙΜΙΟΥ.

«Όποιος δέν ακολουθεί τά έθιμα της εκκλησίας, ως και αι επί τ' Άγιοι Οικ. Σύνοδοι έθέμισαν και τό 'Αγιον Πάσχα και Μηνολόγον καλώς ενομοθέτησαν και ακολουθώμεν και θέλει νά ακολουθήη τό Γρηγοριανόν Παρχάλιον και Μ η ν ο λ ό γ ο ν του Πάπα και άθθεν άστρονόμων και εναντιώνεται εις όλα αυτά και θέλει νά τά ανατρέψη και νά τά χαλάση, άς έχει τό ά ν α θ ε μ ε α ε ζω της του Χριστού εκκλησίας και της των πιστων όμνήσεως, άς είνε.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.



Οι προβατόσχημοι νεομερολογίται!...



Ουχι διά της άθθεν άστρολογίας...